

● ÚVODNÍK

Bože, uzdrav má zranění

Díky Bohu, který nás stále vede v triumfálním průvodu v Kristu a zjevuje skrze nás na každém místě vůni své známosti. Neboť jsme Kristovou libou vůní Bohu mezi těmi, kteří jsou zachraňováni, i mezi těmi, kteří jdou do záhuby. Jedněm jsme vůní smrti ke smrti, druhým vůní života k životu.
2 Kor. 2,14–16

Bible je často velmi jednoznačná. Oznamuje, že voníme jako Pán Ježíš. Jak je to možné? Že bychom začali používat stejný parfém jako Pán Ježíš? Tak tento názor asi nemá ani ten nejnaivnější z nás. Jediný způsob, jak se to děje je, že to dělá Pán Ježíš sám. Každodenně. Jednou před 2000 lety zvítězil a potom nás každý den, tedy stále, vede ve svém triumfálním průvodu. A jak jsme každý den s ním, tak od něj „načichneme“. Věříš tomu? A pokud nevěříš, protože se ti zdá, že to na sobě nevidíš, máš alespoň naději, že se to začne dít?

Občas ve svém životě narazím na to, že moje zkušenost odporuje tomu, co říká Bůh ve svém slově. Postupně jsem zjistil, že pokud se to děje, tak je něco špatně a není to Boží slovo. Jsme někdy omezeni svou minulostí. Něčím, co se stalo. Někdo může být celý život omezen svou tělesnou nemocí. Třeba je invalida a nikdy nebude chodit a to ho omezuje. To je vidět na první pohled. Někdy jsme omezeni nějak emocionálně a to tak vidět už není. Možná z dětství, možná z rodiny, možná z nevydařených partnerských vztahů. Uvěříme, přejdeme ze smrti do života, máme věčný život, ale emocionální zranění zůstane.

Zakusil emocionální bolest Pán Ježíš? Určitě. Herodes ho chtěl zabít hned po porodu, pronásledovali ho náboženská vůdci, nerozuměla mu vlastní rodina, byl opakovaně pomlouván a nakonec ho opustili i jeho učedníci a on umírá opuštěn na kříži. Ale nenechal se tím určit. Odpouštěl, byl schopen hájit své hranice a nepřekračovat hranice ostatních, byl schopen zdravého emocionálního života. My máme Božího ducha a můžeme žít stejným způsobem.

Fascinuje mne příběh hrdinů krále Davida. Čteme o tom, jací to byli hrdinové. Nebylo tomu ale tak od počátku. Když ještě nebyl

**Hospodin chce
uzdravit i tebe.**

**I proto tě Pán Ježíš
vede stále
v triumfálním průvodu.
I proto můžeš být
s Kristem každý den.**

David králem, shromáždili se k němu lidé, kteří byli zahořklí, dlužníci, různé problematičtí. Nevypadalo to na nějakou nadějnou partu. Odmítnutí lidé nejsou moc použitelní. Ale oni se v Davidově blízkosti měnili a nakonec byli ochotni pro Davida nasadit i život. Možná bojuješ s odmítnutím, hořkostí a křivdou. Není nutné v tom zůstat. V Boží blízkosti se můžeš změnit.

David ve 27. žalmu vyznává, že i kdyby ho otec a matka opustili, Hospodin ho k sobě přivine. Měl jsi rodiče, kteří s tebou nejednali způsobem, který Bůh určil? Nech se přivinout a uzdravit Hospodinem.

David byl odmítnut i svou přímou autoritou, králem Saulem. Dokonce se ho Saul pokusil opakovaně zabít. A David pláče nad jeho smrtí. Nad smrtí člověka, který zásadně v jeho životě zklamal. Jak je to možné? Nechal se uzdravit. Zranil tě skutečně nebo domněle někdo v postavení autority v církvi? Není potřeba se na to dále vymlouvat a žít v hořkosti a duchovní neplodnosti. Hospodin chce uzdravit i tebe. I proto tě Pán Ježíš vede stále v triumfálním průvodu. I proto můžeš být s Kristem každý den.

Na konci svého života David vyznává: Vroucně tě miluji, Hospodine, má sílo. Celý Žalm 18 je úžasné vyznání. Popisuje vášnivý vztah lásky, který k Bohu měl. Je lehké použít stejná slova jako David? Není, pokud nemáme s Bohem každodenní intimní vztah. Pokud jsme nepoznali, že Bohu na nás fakt záleží. Víc než našim rodičům a více než nám samotným. A to poznáme jedině v tom každodenním osobním vztahu.

Kéž je pro každého z nás rok 2016 rokem, v kterém vstoupíme do intimnějšího vztahu s Bohem, necháme se uzdravit a neseeme mnohé ovoce pro jeho království.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Když se kocourkovští radní dozvěděli, že Kocourkovu hrozí nebezpečí od loupežníků z okolních lesů, rozhodli jednomyslně zpřísnit podmínky pro držení zbraně k osobní obraně. Zlobí mě, když se skoro dennodenně dozvídám, že u nás, v Evropě, Americe i jinde, rozhodují často právě kocourkovští! Místo zlosti jsem se ale rozhodla svolávat na jejich hlavy požehnání: moudrost od Hospodina a osvětlení jejich mozek Duchem svatým. Abychom, jak je psáno, „mohli vést tichý pokojný život ve vši zbožnosti a důstojnosti.“ To je, myslím, dobré novoroční předsevzetí.

Nanda

”

*Naděje v nás vzniká,
když věříme v Krista a Jeho slovo.
Naděje je základem, na kterém je
zakotvena a budována víra.*

Peter Game

z knihy Přijímat Boží víru

www.kspraha.cz

www.facebook.com/kspraha

PŘEČTĚTE SI

Sborový půst	2
Aktuální pomoc uprchlíkům	3
Návštěva Peta Gama ve sboru	4
Alfa 2015	5
Imigrace a islám	8

SBOROVÝ PŮST

Už se pozvolna stává sborovou tradicí, že jednou ročně vyhlášíme společný delší půst. Když je něco poprvé, tak to často vyvolá silnou reakci, ale při opakování už nadšení a zapojení není tak vysoké. Na první jednodvacetidenní sborový půst byla silná odezva. I když budeme mít tento půst již po čtvrté (letos byl ale „jen“ týdenní), není důvod, abychom do něj vešli s menším nadšením. Půst bude první celé tři týdny v lednu, tedy 4. – 24. 1. 2016.

Takto začínal příspěvek Lubomíra Ondráčka v prosincovém vydání Sborového dopisu. Víme tedy, že půst bude, ale co témata k modlitbám? Je těžké najít taková, která by vyhovovala všem. Někdo by se rád modlil a postil za Izrael, jiný za problematiku uprchlíků, jiný za naši zemi. Co kdybychom se ale letos nemodlili a nepostili za to, co vnímáme jako důležité my, ale za témata, která nám nabízí Bůh? Jedním z témat je sen z letošního září od Hanyho Soryala (prorockého člověka z Kanady, původem z Egypta, který v poslední době navázal užší vztahy s Českou republikou a mívá sny s národním a mezinárodním přesahem) nazvaný „Modrý prášek nad Prahou“: Hany měl sen, kdy nad Prahou viděl bouřková mračna a z těchto mraků padal modrý prášek. Prášek vypadal hezky, ale Hany cítil, že je jedovatý. Když se Hany probudil, řekl si, že všichni potřebujeme filtr – něco jako dýchání s plynovou maskou. Je důležité zjistit, jak Prahu tohoto prachu zbavit. Jeho manželka Elizabeth Soryal během modliteb viděla vítr, který přicházel ze západu nad Prahu. Pohled měla z věže Svatovítské katedrály. Vítr odfoukával prach z města, ale zůstala tam některá místa, odkud bylo nemožné prach odváat, např. z malých postranních uliček. Viděla konkrétní členy sboru, jak mají košťata a vymetají zbytky prachu z uliček. Jejich prací nebylo vyčistit celé město, ale pouze místa, kde prach zůstal i po vyfoukání větrem (Duchem svatým).

Jako sbor se budeme na základě toho prorockého snu tři týdny modlit za: ochranu proti jedovatému modrému prášku – v angličtině výraz „to be in blue“ znamená mít splín, být paralyzován, být letargický, melancholický, depresivní. To jsou účinky tohoto jedovatého modrého prášku, který d'ábel sype nad Prahu, a který naneštěstí zasahuje i nás – křesťany.

Nebudeme se však modlit jen za ochranu před letargií, ale v druhém tématu přejdeme i do protiútoků (viz Jakub 4/7) a budeme se dovolávat: aby setba našich duchovních předků přinesla 30násobný, 60násobný, spíše 100násobný užitek. Ano, aby setba přinesla stonásobnou sklizeň. Budeme volat za tu dobrou ŽEŇ do naší země! Na modlitbách

budeme proklamovat, že je čas sklizení pro Českou republiku! V této souvislosti si budeme také připomínat proroctví J. Golla, že máme být regionálním sborem, který bude mít 20-25 regionů (žehnat aktivitám našeho sboru na Barrandově, v Úvalech, v Mníšku). Dnes jsme jako sbor na 30 % původního prorockého zaslíbení. Vnímáme zde proto velký prostor pro žádání/přisvojování si průlomu dle Boží vůle.

4. – 24. 1.

Základem tohoto druhého tématu je prorocké slovo, které zaznělo 20. 10. 2015 speciálně pro Českou republiku od manželů Paula a Eve Cliffových: Z vaší země po mnoho let vycházelo velké množství lidí, kteří dali své životy pro Kristovo evangelium. Hodně let bylo Česko různými způsoby utlačováno nepřítelem, aby to velké duchovní dědictví nemohlo vejít do života vaší země. Moravští bratři investovali mnoho let do modliteb – jejich dobrá setba dodnes ve světě trvá. Dobré semeno bylo zaseto. Bylo zaseto do úrodné půdy. Volejte nyní všechno to Boží duchovní dědictví do života. Volejte žeň a ovoce vši Boží setby vašich předků. Volejte, ať přinese 30násobný, 60násobný, spíše 100násobný užitek. Ano, stonásobnou sklizeň. Je čas. TEĎ je ten ČAS. Volejte tu dobrou ŽEŇ do vaší země! Je čas sklizení. Je to budoucnost pro Českou republiku! JE ČAS – to říká Pán.

Informační setkání o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecnoství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecnoství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Jsme si vědomi toho, že nejsme „jediný správný sbor“ v Praze a že přes snahu o co největší otevřenost jsme sborem určitého typu. Abyste mohli zvážít, zda se chcete případně stát členy právě našeho sboru, pořádáme informační setkání o vstupu do sboru,

Modlitební témata ✨

- **ZÁKLADY** – za tým i účastníky. Za uvěření a růst ve víře, aby se někteří účastníci stali učedníky Pána Ježíše, rozhodli se pro křest a pro zapojení do místního sboru.
- **SBOROVÝ PŮST** – proti splínu, paralýze a depresi
 - za roztoužení se po Hospodinu
 - za stonásobnou úrodu ze setby předků (viz samostatné články o půstu v tomto a prosincovém SD)

Vyhodnocení minulých modlitebních témat: Skončily kurzy Alfa a nejviditelnějším výsledkem jsou dva křty 30. 12. Kromě pokřtěných uvěřili ještě minimálně další dva lidé. Vláda ústy premiéra deklarovala ochotu přijmout křesťanské uprchlíky z Erbílu.

Může se zdát, že pro naši zemi jsou tyto věci nyní neredné. V 1. Sam. 7,2 čteme: Stalo se, že ode dne, kdy truhla začala pobývat v Kirjat-jearimu, uplynulo mnoho dní, přešlo dvacet let a celý dům izraelský se roztoužil po Hospodinu. Moc nechápu, co dělal Boží lid těch dvacet let a co se najednou stalo, že se po Hospodinu roztoužil. Ale určitě se po Hospodinu roztoužit potřebujeme a JE TO MOŽNÉ. Kéž to jako jednotlivci i celý sbor zakusíme během letošního půstu.

Miloš Kačírek, Ota Kunzmann
a Lubomír Ondráček

jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší věrouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tato setkání jsou vhodná a potřebná i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Setkání má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdílecí a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu. První tři setkání se uskuteční **vždy úterky 26. 1., 2. 2. a 9. 2. od 18,30 hod.** ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání bude končit okolo 20,00 hod. Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724 435 300.

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

Sliby se mají plnit o Vánocích

Je vám název povědomý? Ano správně, jedná se o text písničky Janka Ledeckého.

Všeobecně platí, že se sliby mají plnit vždy, a to nejen o Vánocích. Víte, že i v Bibli najdeme Boží sliby? Například v knize **Genesis 28,15** Bůh říká: Hle, já jsem s tebou. Budu tě střežit všude, kam půjdeš, a zase tě přivedu do této země. Nikdy tě neopustím, ale učiním, co jsem ti slíbil.“ Věřím tomu, že pokud Bůh něco slíbí, tak se tak také stane. Na slibu je zvláštní to, že se asi úplně neočekává aktivita člověka, kterému se něco slíbilo. Co mohl Jákob udělat, aby se tento Boží slib naplnil? Osobně mě nic konkrétního nenapadá. V souvislosti s Bibli však nemluvíme jen o Božích slibech, ale i o Božích zaslíbeních. Jsem přesvědčen, že se nejedná jen o určitou slovní hříčku, slib – zaslíbení, ale nějak vnímám, že u slova zaslíbení se očekává do značné míry i naše spolupráce. Představme si, že bychom byli v situaci, v jaké se ocitl Noe. Potopa byla Božím soudem – Bůh se rozhodl zahubit vše živé na zemi, protože

byla zkažená. Noe byl v Božích očích spravedlivý, proto jemu i jeho rodině zaslíbil další život a řekl mu, co má pro záchranu udělat. Noe Bohu věřil a byl ochoten udělat naprosto praktické kroky. Kdyby zaslíbení nevěřil, dopadlo by to s ním i s jeho rodinou a se zvířaty špatně.

Nový rok je časem předsevzetí. Možná by stálo za to si předsevzt, že se i my začneme modlit – ptát se Boha na radu, co máme konkrétně udělat, aby se jeho zaslíbení začala naplňovat. Víte například, že Bůh zaslíbil, že se náš sbor bude skládat z pětadvaceti regionů? Pokud jsme dostali od Boha nějaké zaslíbení, a je jedno zda na osobní, regionální či sborové rovině, budme aktivní. Nečekejme, že se věci prostě stanou. Rozlišujeme mezi slibem a zaslíbením. Bylo by škoda, kdyby se Boží zaslíbení nezrealizovala jen proto, že jsme nebyli ochotni přiložit svoji ruku a svá ústa k dílu.

Otakar Kunzmann, Zuzana Mourková

Aktuální pomoc uprchlíkům

Vzhledem k tomu, že se situace ohledně uprchlíků v ČR velmi rychle mění, je pravděpodobné, že až vyjde sborový dopis, bude zase všechno jinak. Detenční střediska se pomalu vyprazdňují, syrských uprchlíků je u nás momentálně pouze něco kolem stovky, a pokud bude situace pokračovat podobným způsobem, na jaře by se číslo mohlo pohybovat v řádu jednotek. Tady jsou nicméně některé možnosti zapojení do pomoci uprchlíkům:

V listopadu se otevřela možnost absolvovat školení Ministerstva vnitra a začít jezdit jako dobrovolník do detenčních středisek. Nic bližšího se zatím neví, byla vyškolená první část lidí a je pravděpodobné, že se otevrou další místa. Školení je zdarma, probíhá v Praze a řeší se na něm povětšinou praktické věci. V případě, že by mělo zájem víc lidí ze sboru, je samozřejmě možné jezdit do detenčních středisek společně.

Jde např. o pravidelný závazek našim žadatelům o azyl v Zastávce u Brna. Náplní jsou návštěvy žadatelů, psychická podpora, telefonáty, chatování s nimi s nimi... prostě být jim nablízku, ať už fyzicky nebo virtuálně.

Aktuální jsou také různé nabídky výjezdů do Srbska a Chorvatska na hranici a na ostrov Lesbos. Vyráží tam poměrně často různé velké skupinky nevěřících dobrovolníků a je skvělá příležitost přidat se k nim jako křesťané – nejen kvůli uprchlíkům, ale také kvůli samotným dobrovolníkům. Většinou jsou to opravdu hodní lidé, kteří naprosto nesobecky pomáhají, aniž by znali Boží lásku. Ježíš se chce a může dotknout i jich. Opět je samozřejmě možné dohodnout se jako skupinka křesťanů a přidat se k některému výjezdu společně.

V současné době jsou navazovány kontakty s dobrovolníky v Rakousku a Německu a bude možnost pomáhat také tam – je to o dost blíž, než Srbsko nebo Lesbos ☺.

Autonomní centrum Klinika, které je do pomoci uprchlíkům zapojené mnoha způsoby, příležitostně uvítá pomoc s tříděním oblečení.

Tady je velmi užitečný odkaz: <http://idobrovolnik.cz/cs/jak-na-to>, kde člověk může vyplnit své údaje včetně např. časových možností a dovedností, a pokud se pro něj objeví nějaká pomoc na míru, dostane e-mail. Zaregistrování doporučuji, sem tam mi odtamtud něco přijde, i když kvanta toho rozhodně nejsou.

Johanka Dittrichová, region Sever

Alianční týden modliteb 2016

je celonárodní mezidenominační modlitební iniciativa Evangelikální aliance, která je pořádána již od roku 1856 a byla průvodním znakem probuzení v USA a Velké Británii. Jejím cílem je:

- Upevňování jednoty Božího lidu skrze modlitbu a společná vyznání.
- Společné díkůvzdání za uplynulý rok a vyvyšování Hospodina.
- Vzájemné žehnání mezi sbory ve městě nebo v regionu, svědectví z různých sborů, povzbuzení, vyznání potřebnosti druhých církví a respektu k jejich službě.
- Přímluvy za konkrétní lokalitu (město, kraj), za konkrétní službu jednotlivých sborů a křesťanských aktivit, za konkrétní kroky v evangelizaci, přímluvy za potřeby města/lokality.
- Žehnání místním v moci postaveným, soudcům, policistům atd.
- Příležitost ke společnému pokání z nedostatků církve, z toho, že dostatečně nedáme coby jednotlivci i kolektivy za Hospodinem. Východisko pro budování vztahů mezi zástupci jednotlivých lokálních sborů a farností.
- Manifestace jednoty Božího lidu vůči místní komunitě.

Téma týdne:

Radost, kterou vám nikdo nevezme

ATM 2016 se v této podobě koná ve vnitřní Praze na základě spolupráce iniciativní ekumenické skupiny kazatelů sborů několika křesťanských církví **od pondělí 4. 1. 2016 do čtvrtka 7. 1. 2016**

Všechny modlitební večery začínají v 18:30.

Pondělí 4. 1.	CB, Praha 1, Soukenická 15
Shrom. vede	Pavel Černý
Biblický úvod	Lubomír Ondráček (KS) Josef Čunek (ŘKC)
Úterý 5. 1.	ECM, Praha 2, Ječná 19
Shrom. vede	Ivana Procházková
Biblický úvod	Jakub Malý (ČCE) Daniel Majer (ČČSH)
Středa 6. 1.	ČCE, Praha 8 – Libeň, U Pošty 1098/6
Shrom. vede	Roman Mazur
Biblický úvod	Ivana Procházková (ECM) Erik Poloha (BJB)
Čtvrtek 7. 1.	CB, Praha 5 – Smíchov, Vrázova 4
Shrom. vede	Bronislav Matulík
Biblický úvod	Ivana Macháčková (ČČSH) Petr Grulich (CB)
Čtvrtek 7. 1.	BJB, Praha 3, Vinohradská 68
	Setkání pro mládež

Podrobný program biblických textů a témat je ke stažení např. na: http://www.ea.cz/132/aliancni_tyden_modliteb_2016

Návštěva Peta Gama

REGION ZÁPAD / Mirek Bálek

Vnímal jsi kázání Peta pro váš region jako prorocké?

Asi nelze úplně říci prorocké (záleží, jak to člověk myslí ?!), ale lze dobře říci – aktuální. Pak v určitém smyslu prorocké, protože neví, co na reg. prožíváme; neboť podpořil svým slovem, co v podstatě prožíváme a k čemu nás pán směřuje....tj. Spolehnout se na něj a jít s dobrou zprávou – evangeliem, dále.

Jaké téma Pete přinesl?

Téma potřeby vyjít v tom, k čemu jsme byli povoláni a držet se božího slova... a upevnit se a dále se znovu a znovu upevňovat ve víře a nestydět se za evangelium.

Naučili jste se od Peta něco nového, nebo čím vás překvapil?

Vždy překvapuje svojí svěžestí a odhodláním vyřídít, co mu pán klade na mysl a na srdce.

Pete Game káže na služebnících

REGION VÝCHOD / Otakar Kunzmann

Na regionu Východ byl Pete Game již několikrát.

Máme s jeho službou dobrou zkušenost, ale dovolím si tvrdit, že letos to bylo výjimečné. Pete přinesl téma: Boží přítomnost.

Kázání měl Pete nejen výborně zpracované, ale navíc toto téma naprosto zapadlo (aniž bychom se předem domlouvali) do série kázání, která jsme na našem regionu měli a máme. Můj dojem se potvrdil i tím, že na výzvu, kterou Pete po kázání měl, se přihlásilo poměrně hodně lidí. Osobně jsem ocenil, že Pete, ani po hodinovém kázání, při výzvě nikoho neošidil a na každého „zájemce“, toužícího po Boží přítomnosti, si při modlitbách vyhradil přiměřený a kvalitní čas.

REGION HOSTIVAŘ / Pepa Hejnic

Kázání i prorockou službu Peta Gama na Hostivaři hodnotím velmi pozitivně. Týka-

la se jak celého regionu (sám se od té doby často modlím za vyslání dělníků na žeň), tak i jednotlivců, kterým Pete prorokoval v mnoha případech, jako by s nimi žil v jedné domácnosti... zvlášť to budilo bázeň u prorocké služby hostům (měli jsme jich asi třetinu). Vždy mělo budující a motivující rozměr. Kázání zároveň přesně vystihlo jak naše potřeby, tak přineslo i povzbuzení a směřování, které se výborně shodovalo s tím, jak vnímám vedení Duchem sám – v tom bylo cenným potvrzením a upřesněním. Příkladný byl i jeho přístup, neslyšel jsem jakoukoliv kritiku, jen slova, přinášející milost, i vážných témat se dotýkal s osobitým humorem, který ale přinášena témata nezlehčoval.

Jelikož už u nás jednou na Hostivaři P. Game dříve sloužil, nabízí se možnost srovnání: letošní návštěva mi přijde ve větším pomazání a moci – ale čím poměřovat duchovní věci vyjma Duchem? Nedokážu to nějak exaktně „vyčíslit“.

Foto Tomáš Božovský

Zároveň jsme zjišťovali možnost Petovy služby našemu regionu v roli motivátora (je to člověk, který má zkušenosti se zakládáním sborů, je mimo KS a chceme mu otvírat naše plány a nechat se jím usměrnit/motivovat, abychom šli zdravě dál) a jsme vděční i za jeho konkrétní podněty v této věci. Myslím, že láska, vděčnost a odhodlání jsou asi nejvýstižnější slova pro ovoce, které mezi námi a v nás po Petově službě zůstalo.

REGION SEVER / Tomáš Božovský

Pete byl u nás na regionu koncem svého pobytu v Praze. Přestože měl za sebou řadu shromáždění a setkání, nebyla na něm znát žádná únava.

Pete kázal na základě Pavlovy modlitby v dopise Efezským (Ef 3,14 a dále). Pavel se modlil, abychom jako křesťané poznali některé důležité skutečnosti v našem životě. Třikrát v modlitbě zmiňoval Boží moc. Opravdu ji potřebujeme. Potřebujeme také

znát moc Božího povolání pro naše životy. Bůh hledá toho, kdo Mu je k dispozici.

Na konci kázání se Pete modlil za přijetí plnosti Boží lásky, za zbavení se strachu, vědomí toho, že jsme přijatí, a uzdravení ze zlomených srdcí. Spousta lidí v hlavě ví, že je Bůh miluje, ale není to v jejich srdcích. Na jeho výzvu reagovalo hodně lidí, bylo vidět, že se jich Bůh skrze Peta dotýká. Pete se pak za všechny postupně (pak ve skupinkách) modlil.

REGION PALMOVKA / Nanda

Na návštěvu Peta Gama u nás na regionu se vždycky těším. Radostný a povzbudivý britský džentlmen mě svým poselstvím i projevem nadchne, probere, nenechá v klídku, nebo spánku. Je velmi upřímný, vřelý a osobní. Srší z něj, pro mě zcela uvěřitelná, Boží láska! Má ji skrze Ducha svatého v srdci k nám všem, a je to slyšet i vidět. Poselství, které přiváží, není převratné, jen převratně pravdivé. Na Palmovce mimo jiné řekl: „V poslední době se Evropa změnila a máme se čeho bát. Nežijeme v přítomnosti,

ale v Duchu, proto není čas na strach, Bůh dává příležitost, je čas na probuzení.“ „Bůh říká: „Kde jsi? V mé přítomnosti je plnost radosti!“ Boží přítomnost nic nenahradí. Trávíš čas s Bohem mění život. Když s Ním nejsme každý den, jsme unavení, nenaplnění... stáváme se pasivními. Ale Bůh

může udělat s tvým životem něco úžasného! Bůh chce, abys chodil v Jeho moci, abys byl neobyčejný, byl solí a světlem!“

SKUPINKA REGIONU JIH

Na Jihu byl Pete tentokrát pouze na čtvrtětní otevřené skupince na Budějovické. Bylo tam asi 20 lidí a myslím, že se ten večer docela povedl. Měl vyučování na téma Trojitá Boží transformace. Mluvil o osobních vztazích a modlitbě. Třetím bodem bylo Jak obdržet moc, to už jsme dostali předem na sylabu, který pro všechny měl připravený. Nakonec nabídl modlitbu za nějakou konkrétní bolest (myslím, že to byla záda), na kterou se přihlásil Jirka Zlonický, a do druhého dne se mu skutečně ulevilo.

Miloš Poborský

Já jsem byl velmi spokojen. Slovo bylo srozumitelné a myslím, že se všech dotklo.

Dan Drápal

Jak se ti letošní Alfa líbila?

Během 11 čtvrtěných večerů a jednoho víkendu jsme se setkávali na kurzech Alfa s přibližně 12-14 hosty. O ně se u třech stolů staralo šest hostitelů a výborný služební tým s kuchařem. Během večerů dokonce několik hostů přibýlo. Jak jsme se postupně vzájemně seznamovali, bylo čím dál těžší včas ukončit diskuzní skupinky, protože jsme si měli stále co říct, a tak jsme často o něco přetáhli. Velkou radost máme z obrácení tří žen, i několika dalších svědectví o Božím jednání. Během promluv se vystřídalo šest řečníků. Několik hostů už navštívilo sborová shromáždění a chystají se pokračovat na kurzu Základů.

Za kurz Alfa na Palmovce Tomáš Božovský

Každý večer měl slavnostní atmosféru. Určitě se o ni zasloužil Jirka Jelínek s chvalami, ale i jednotliví řečníci. Ocenila jsem jejich kvalitní programy i s prezentacemi a vřídny humor, kterým celou Alfou provázeli.

Překvapila tě něčím?

Opět mě mile překvapil víkendový výjezd Alfý. Duch svatý nás navštívil a obdaroval.

Vedla jsi stůl – dařila se vám diskuse? Obrátil se někdo z tvých hostů?

U stolu se mnou seděly samé dámy, tak diskutovat opravdu nebyl problém. Dvě se obrátily a chystají se na křest. Obě mají osobní zkušenost s naplněním Duchem svatým.

Proč se Alfou opakovaně účastníš – v čem vidíš její přínos?

Je to právě ta atmosféra, která Alfou provází. Vnímám, že se Pán k tomuto způsobu předávání evangelia rád přiznává. Je to svým způsobem slavnostní a zároveň intimní prostředí.

Jak bys povzbudila sourozence, aby na Alfou také pozvali své známé a přátele?

Ráda bych povzbudila k rozhodnutí pozvat přátele, které budeme ochotni na Alfou doprovodit, a pokud to bude nutné, i po celou dobu trvání kurzu. Mám zkušenost, že pro hosty je důležité mít svého důvěryhodného průvodce. Také si myslím, že stojí za to pozvat hosta i na jen jednu lekci. Neprojde sice celým kurzem, ale bude mít dobrou zkušenost s církví. Věřím, že nám bude naslouchat i při soukromých rozhovorech a možná se nechá pozvat na příští Alfou.

Renata Kunzmannová, region Východ

Tato Alfa se mi ohromně líbila!

Vše klapalo, jak mělo, všichni pracovali se stejným nasazením, jako minulé Alfý. Nedělali jsme nic lépe nebo hůře. A přesto se během Alfý obrátili tři lidé.

Pro mne úžasný zážitek, který jsem na Alfě ještě nezažil. Veliké povzbuzení, že se vyplatí vytrvat a pokračovat.

Jarda Sloboda, region Palmovka

Na víkend o Duchu svatém

☛ Foto Tomáš Božovský

Alfa mládeže

Na podzim roku 2015 jsme opět pořádali kurz Alfa pro mládež. Kurz pro mládež jsme pořádali již počtvrté v řadě. V průběhu října, listopadu a prosince jsme měli v rámci kurzu celkem 10 večerních a jedno víkendové setkání. Večerní setkávání probíhalo klasickým (Alfa) způsobem, ale s inovací, kterou byla projekce nově zpracovaných videí, namísto živých promluv. Vídeí byla velice oblíbená.

Kurz navštívilo alespoň jedenkrát poměrně velké množství hostů. Odhadujeme cca 20, možná i více. Návštěvnost byla velice proměnlivá, takže nemůžeme přesně říci, ale můžeme říci, že určitě přes deset hostů absolvovalo celý kurz.

Hosté byli převážně již znovuzrození, ale přesto věříme, že jim kurz pomohl v zorientování a upevnění. Nemůžeme říci s jistotou, že by některý z hostů během kurzu přijal Krista, ale u hostů jsme určitě viděli Boží jednání a máme naději, že koncem kurzu přátelství s hosty nekončí.

Věříme, že byl Bůh s námi a pořádání Alfý mělo význam, pro životy lidí.

Martin Šindelář a Jakub Říha

Podzimní kurz o misii

Na podzim proběhl ve sboru kurz o misii. Iniciovala ho misijní rada a připravovala moje maličkost. Šlo o šest setkání, z nichž každé mělo tři části. První bylo biblické vyučování, druhé praktické téma spojené s misii a nakonec nejdelší část věnovaná hostu. Čas si na nás udělalo několik misionářů. Díky skypu jsme se mohli vidět a mluvit i s lidmi fyzicky vzdálenými nebo přímo na misijním poli. Kurz byl určen jak lidem, kteří už nějaké zkušenosti mají a o misii vážně uvažují, tak pro lidi, kteří by se chtěli jen dozvědět, o čem to vlastně je. Scházelo se nás kolem sedmi. Míra zkušeností s misii byla velmi různá, ale z ohlasů účastníků se zdá, že nikdo nelitoval. Některé reakce účastníků jsou níže. Kéž to slouží k povzbuzení a také zamýšlení, jestli by další běh kurzu nebyl právě pro vás.

Jirka B.

Je to už pár dní, co jsem dokončil podzimní kurz o misii (byl to první běh) a tak je i čas na menší rekapitulaci. Vzpomínám si na začátek, kdy jsem si kladl některé otázky. Je to skutečně pro mě, když s misii nemám moc

zkušeností? Zvládnu to ke všem dalším povinnostem? Nebude to ztracený čas? No, přišlo mi, že do toho mám jít (i když s mírnou nejistotou) a teď můžu jediné konstatovat, že to rozhodně ztracený čas nebyl. Jestli někdy vyjedu na misii, to nevím, ale vím, že se misie týká jak mě, tak i tebe. Kromě toho jsem si mohl odnést skvělý biblický základ k misii (zejména díky příběhu o Pavlovi, Jirka to měl velmi dobře připravené), slyšet (na vlastní uši!) příběhy některých misionářů (někteří dokonce přišli i na naše setkání), které rozhodně stály za to, a strávit několik večerů v docela různorodé skupině několika lidí nad šálkem čaje, občas něčím dobrým k zakousnutí (hlavně díky našim holkám – Janě a Martě – díky!) a vzájemnou diskuzi nad probíraným tématem. Musím říct, že kurz byl zaměřen pro všechny skupiny křesťanů (ona totiž taky misie je pro všechny křesťany, kdybyste to náhodou nevěděli), a tak si to svoje našli jak ti, kteří se už někam chystají, tak i ti, kteří k misii zatím moc nepřičuchli (jako třeba já). Zvlášť jsem si uvědomil, jak důležité je, aby za každým

● MISIE

misionářem stála církev, a celý kurz mě vedl právě k tomu, abych se mnohem víc zamyslel, jakou roli v misii mám mít já. Počáteční mírné obavy z toho, jaké to bude, velmi rychle vystřídaly pocity, kdy jsem se skutečně vždy na další setkání těšil. Proto velký dík patří Jardovi (za iniciaci), Jirkovi (za samotnou přípravu) a oběma (a sboru) za možnost se takového setkání účastnit. A toho skutečně vůbec nelituji ☺.

Šimon Ondráček

Z hodnocení účastníků:

- „Takový kurz by měli projít všichni křesťané, aby měli lepší představu o misii a co vše k ní patří.“
- „Na začátku jsem měla hodně mlhavou představu, co vše by měla obnášet příprava a podpora. Teď mám spoustu užitečných podnětů. Vzhledem k tomu, že se v dohledné době chystám odjet, konal se kurz v pravý čas!“
- „Pozitivní mi přijde to, že kurz mi přijde vhodný pro všechny skupiny lidí (ať už ty, kteří toho o misii moc nevědí, nebo třeba naopak i ty, kteří právě někam vyrážejí).“
- „Kurz byl pro mě přínosem hlavně ve zjištění, že se do Božího díla můžu zapojit v podstatě hned (...), že není nutné se hned stát členem nějaké organizace, ale mohu pomoci jednorázově, krátkodobě, dlouhodobě (viz lidé pomáhající Pavlově misii).“
- „Pozitivně hodnotím propojení biblického principu a praxe (zkušenosti misionářů). Povzbudily mě konkrétní příběhy podpory misionářů, přípravy, konkrétní příběhy misionářů. Hodně užitečné byly i diskuze včetně reflexe společné povinné četby.“
- „Rozšířila jsem si pohled na problematiku, o čem vlastně misie je.“
- „Skvělá byla přímá účast misionářů na kurzu nebo rozmluvy přes skype. Celý kurz byl hodně motivační.“

Přesídlení 153 iráckých křesťanů

Vážení přátelé, jak již většinou víte, v pondělí 14. 12. 2015 vláda schválila náš projekt na přesídlení 153 iráckých křesťanů. Děkuje všem za modlitebni i jinou podporu. Samozřejmě nejsme ještě v cíli, ale zdolali jsme patrně nejsložitější úsek cesty. Nyní kladete řadu otázek, co bude dál. Sledujte, prosím, aktuality na webu gen21.cz. Věřím, že postupně se nám podaří na všechny otázky odpovědět.

Dan Drápal

● ZE ŽIVOTA SBORU

Jak bylo na Eva Evě 2015

Letošní ročník Eva Evě skončil, a tak se mnozí ptají, jaké to přineslo výsledky. Ale jak to nejlépe zhodnotit? Vždyť konečný přínos letošní akce budeme moci pozorovat nejbližších 10, 15, možná 20 let a možná i déle. Eva Evě je totiž o životě a pro život. Pro celý život.

Cílem toho letošního běhu bylo povzbudit slečny ve věku 11–15 let k důvěře Bohu v sexuální oblasti a při hledání manžela. Proto se výsledek nepozná dnes ani zítra a velmi pravděpodobně ani za rok. Program byl veden formou vyučování děvčat dospělými ženami, které už něčím prošly, a proto mají mladším co předat.

Pro mě osobně bylo velmi povzbuzivé vidět, jak všech 31 zúčastněných děvčat více než dvě hodiny poslouchá v naprosté tichosti svědectví nás vedoucích ohledně toho, jak se nám vyplatilo žít podle Boží vůle v sexuální oblasti. Další velmi populární část programu byla o tom, co se s námi děje v pubertě, o prenatálním vývoji dítěte a o potratech. Ale probraly jsme i leccos jiného holčičího. Během pobytu se nám sešlo tolik ano-

nymních dotazů, že jsme je musely rozdělit do dvou bloků a dohromady jsme na ně odpovídaly asi tři hodiny za hrobového ticha zaujatých děvčat. Když se nám pak vrátily dotazníky s hodnocením od děvčat, vzbudilo to ve mně dojem povedené akce. Mnohé dívky psaly, že to pro ně bylo velmi přínosné, že se rozhodly počkat si na toho pravého a vydržet se sexem až do manželství. Bůh také jednal v oblasti sebestřednosti a vědomí si vlastní hodnoty. Vyznávaly jsme hříchy a prosily za odpuštění. Nejedna z dívek se rozhodla vydat se Bohu znova a naplno. Naopak nejnepopulárnější částí programu bylo spaní a vstávání. A asi největší výtkou bylo to, že pobyt byl příliš krátký. ☺

Terka Hejnicová, region Hostivař

Dvě generace spolu

Jak začít?

Eva je ryze ženská víkendová záležitost, kdy si je možné o dívčích věcech povídat i špitat v bezpečí a pohodlí a za zavřenými dveřmi.

Byla jsem pozvána, abych se na dva dny spolu s dalšími ženami (které jsem ostatně velmi ráda viděla) stala maminkou pro malou skupinku dívek.

A jak se den D přibližoval, byla jsem nervóznější a nervóznější. Dokážu se ještě přiblížit rozevlátým teenagerům? Dokážu se oprostít od své usedlosti? Když došlo k prvnímu setkání, byly tyto otázky zapomenuty. Jednotlivé programy, představování se, seznamování se, setkávání, povídání organizované i neorganizované, a dokonce i odpočívání byly tak intenzivní, že na žádné vedlejší úvahy prostě nebyl čas.

Organizátorky připravily dívkám super víkend, kdy se vážně i se smíchem a legrací mohly dozvědět, jaké různé nástrahy a pastí, ale i radosti na ně v životě čekají a jak se s nimi co nejlépe vypořádat.

Nelze o tom napsat mnoho, protože jedna z důležitých věcí bylo pravidlo bezpečí,

zamknutých dveří i úst. A navíc, každý ročník Evy je jiný, skoro šitý na míru, a má být pro každou z účastnic překvapením, tak co vyprávět dopředu, že? Určitě se další dívky mají na co těšit.

Když se ohlédnu za víkendem pro Evu, vím, že pro mě bylo potěšením i výsadou strávit nějaký čas s mladými nadšenými dívkami. Ať to byly organizátorky nebo účastnice. Za zmínku zcela jistě stojí, že hned na začátku jsme dostaly Slovo ze 127. Žalmu:

Pokud Hospodin nebuduje dům, marně se na něm namáhají stavitelé. Pokud Hospodin nestřeží město, marně bdí strážce.

Marta Božovská, region Sever

Všechno, co jsem se naučila, bylo v MŠ...

Začnu od dinosaurů, z doby dávno minulé. Byla jsem tehdy svobodná, pracovala jsem v „kumštu“, a v sociální oblasti. Tomáš, se kterým jsem chodila, lektoroval na VŠ kurz pro učitelky z MŠ – učil je „počítačové gramotnosti“. Oba jsme tehdy na práci v mateřské školce pohlíželi s patra. Časem jsem svůj vztah k této profesi přehodnotila. Dnes považuji tuto práci za důležitou. Učitelky se spolupodílely na dobrých nebo špatných základech dovedností a vědomostí dětí, do péče jim svěřených.

Když začaly naše děti dorůstat do školkového věku, rozhlížela jsem se, co budu dělat. Animované studio, kde jsem pracovala, po listopadu zrušili a já měla problém. Říkala jsem si, že znám od všeho trochu a nic pořádně, tak se půjdu nabídnout do nejbližší školky (kdysi jsem prožila k této práci Boží vedení). Paní ředitelka (ke které už tehdy chodila naše Anička) mi řekla, že je prima, že mám zájem, ale nespĺňuji podmínky přijetí – nemám střední pedagogickou. Tak jsem nelenila a přihlásila se. Studium bylo nástavbové dvouleté, a protože po mém prvním ročníku odešly ze školky nečekaně dvě pí učitelky, nastupovala jsem o rok dřív – vlastně ještě s nedodělanou školou. Proč to rozepisuji. Bylo to v době, kdy jsem měla už svoje vlastní tři děti – tedy nějaké zkušenosti...ale ty děti byly malé – nejmladší Kuba byl dvouletý, byla mu povolena výjimka, být v mojí třídě mezi tříletými spolužáky. Není úplně ideální – mít vlastní dítě ve třídě. Ale nedalo se to udělat jinak, třídy byly (jen) tři a v každé třídě bylo nějaké moje/naše dítě. A školka potřebovala, abych nastoupila. Nastoupila jsem s velkým entuziasmem. Léta předtím jsem už jezdila na táboře, učila v neděle, vedla kroužky, tak jsem myslela, že to mám v „paži“. Ale každý, kdo se (nepoučen) octne v bandě tříletých capartů, kteří mají zcela odlišnou představu, než vy, tak ví, o čem mluvím. Nikdy nezapomenu, jak mě každé ráno nastupoval jeden (hyper) aktivní chlapec, který přiběhl k bazénku plnému plastových míčků a vesele je rozházel po celé třídě. Tak jsem si postupně k teorii ve škole, přidávala zkušenosti. Musím říct, že mě tehdy štvla jedna starší kolegyně, která ve snaze mě poradit, stále opakovala: „Musíš být důsledná“. V té době jsem tehle jednoduchý návod neuměla v praxi ve třídě dodržovat. Učila jsem se za pochodu, např. že když shromáždím do kroužku dvacet dětí a chci udělat nějakou aktivitu s pomůckou, musím ji mít připravenou hned vedle sebe, neboť, když si pro ni odskočím – potom, už tam ten pytel blech nenajdu. Učila jsem se mluvit v krátkých – pro děti – srozumitelných větách, pracovat v menší i větší skupině. Vědět, co chci prezentovat a jak (metodikou). V té době jsem pochopila, že pro učitelku je ideální průměrný žák. Kdo se průměrně rychle obléká, nají,

kreslí...myslí. Protože vlastnost, kterou učitelka v MŠ rozhodně potřebuje – je trpělivost. Od nejrychleji najedeného (oblečeného,...) dítěte k nejpomalejšímu bývá ve velké třídě interval 25 minut. A vy už musíte mít vymyšlené, jak zabavíte ty rychlé a popostrčíte ty šnečky. V běžné školce je totiž na skupinu dětí o počtu 25-28 dětí pí učitelka sama. Když jsem si v intaktní (běžné) školce vyzkoušela, co se dalo...různé kroužky keramický,

Lenka Šejbová vpravo s Petrou Bukáčkovou pracují společně – pirátský den. Krokodýl je její vlastní dílo.

dramatický, hudební, tak jsem si říkala, že je čas zkusit zas jiný level a počala studovat dál. Na Západě je běžné, že tato profese musí mít alespoň bakalářský titul. U nás v běžných školkách zatím tato povinnost není – zčásti proto, že není dostatek finančních prostředků na ohodnocení a také, že by najednou muselo začít studovat velké množství učitelek. Kamarádka mi pak nabídla místo ve speciální školce. Tento elegantní název ukrývá školku pro děti s handicapem. Znevýhodnění může být v různé oblasti – somatické (ADHD), sociální (dítě z tzv. nefunkčních rodin, azylových domů), dvojjazyčné prostředí (znevýhodnění jazykové), autistické. V praxi to vypadá většinou tak, že k primární diagnóze se pak přidávají výchovné problémy. Nejvíce „trénujeme“ soustředěnou pozornost a (zase©) důslednost. Pracujeme se speciálními pomůckami (např. alternativní komunikace skrze piktogramy), metodiky jsou přizpůsobeny pomalejšímu pracovnímu tempu aj. Více se opakuje. Když jsem nastoupila do této školky, tak mi asi nejvíce udivilo, kolik dětí mě „neslyší“, nebo nechce slyšet.

Na můj pokyn „pojdte udělat kroužek“ se vůbec nic nestalo.

Jak já říkám, chybí nám kladný hrdina. Ten, který je nadšený, že půjdeme něco zkusit/udělat. Ve speciální školce je sice poloviční počet dětí, a učitelka má ještě na pomoc asistentku, ale kolikrát ani čtvery ruce nestačí.

Neochota poslouchat, spolupracovat, reagovat na pokyn je na denním pořádku. Nedávno mě pobavila dcera, která dokončuje psychologii a sbírá data na magisterskou práci. Chodí do různých běžných školek a vyplňuje s dětmi testy školní zralosti. Rok také pracovala jako moje kolegyně ve speciální

školce...tak mi říká u kafe „mami, představ si, že já (v běžné školce) řeknu: „pojdte, uděláte mi pracovní list“ a děti natěšeně stojí v řadě, předhání se, hlásí se a jsou smutní, když na ně nevyjde čas. To se nám ve speciálních školkách nestává. Většinou učitelka pracuje s dětmi, které jsou emočně nerozvinuté, nevytvořené z domova. Není výjimkou, že dítě přijde do třídy a místo, aby si hrálo, vydrží sedět nebo stát půl hodiny uprostřed třídy, naježené, že muselo jít do školky. Ve speciální školce se vám také hodí, když jste bystří (nejen hlavou, ale i) pohybem. Máme děti vznětlivé, např. jeden chlapec se naštvál a hodil zvonečkem, se kterým jsme cvičili motoriku a já nestačila uhnout a rozsekl mi ret. Jindy se zase pobavíte, jak jsou děti bezprostřední: „Co to máte na hlavě?“ (když přicházím od kadeřnice – děti nemají rády změny). Učitelka musí mít srovnané v hlavě, co je běžné v rámci vývojové psychologie, diagnózy a co je už nad rámec.

Smutná realita je, že někteří rodiče s námi nespĺňují. Místo toho, aby své dítě psychicky podpořili, usměrnili, přijmou, že se nedá nic dělat, že dítě je vlastně chudák a nemají na něj žádné nároky. Pak jim doma vyrůstá Malý tyran (titul knihy, kde se tato problematika více rozebírá), který má na dálkové ovládání celou rodinu a zkouší to (samozřejmě) i na nás ve školce.

Tak si říkám, jestli jsem případně zájemkyně o tuto profesi neodradila. Být učitelkou v MŠ je dobrodružství. Já sama mám ráda v životě výzvy. Jsem ráda, že mohu učit malé děti. Jsem ráda i za ty (někdy) minimální pokroky ve speciální školce. Jsem velmi ráda, když vidím naše odrostlejší klienty, jak si dobře vedou...ted' mě např. potěšil jeden hoch, náš bývalý žák (už chodí na základní školu praktickou) a zároveň brácha jednoho našeho dítěte. Pěkně vyhodnotil, když venku přšelo, že obrázek mladšího sourozence nechá v šatně, aby mu nezmokl. Asi se vám to zdá triviální, ale to je kluk, na kterém, když do naší školky chodil, nebyla znát jakákoli emoce.

A jedna humorná historka na závěr. Bylo u nás před lety divadlo a v rámci programu se herec ptal dětí – umíte číslice? A nechal děti číst číslice do deseti. Pak kdo chtěl, napsal i dvoumístné číslo a přečetl. Přihlásil se jeden náš chlapec a bravurně psal a četl např. 67, 89 aj. Divadelník z toho byl úplně vedle, stále nadšeně říkal, on umí čísla do stovky! Tak mu povídám: „no, ale on je umí i japonsky“. Nechápatě hleděl. Máme děti i nadprůměrně inteligentní, např. s Aspergerovým syndromem. Některé naše děti pokračují v běžné základní škole, některé v praktické, nebo speciální.

V naší školce máme tu výhodu, že asi polovina učitelek je věřících (většina z KS ©), což vytváří podhoubí pro dobré vztahy.

Lenka Šejbová, region Sever

Pokračování povídání o návštěvě Izraele 2. část

Zážitků z míst, kde pobýval Ježíš v Galilei, bylo mnoho! Večer, když jsme už za tmy seděli na břehu a povídali si, připomenul kdosi, že odtud je dobře vidět město Safed, které leží v Golanských horách nad jezerem. Město v dálí jasně zářilo, bylo do daleka jediným viditelným bodem, kromě hvězd. Takto podobně se asi na svítící město, pravděpodobně to samé, díval od jezera i Ježíš, když učil o tom, že : „Nemůže zůstat skryto město, ležící na hoře...a když nabádal učedníky, tedy i nás: „Svíte jako světla.“ Po jezeře se Ježíš plavil na lodi křížem krážem mnohokrát. To, že teď v létě je jeho hladina převážně klidná, nás prý nemá zmást, říkal náš průvodce. V jiných měsících dovede toto jezero – moře bouřit a tvoří se i dvou až třímetrové vlny. Tak je možné si vysvětlit bouři, kterou musel Ježíš uklidňovat. My jsme se po jezeře plavili také. Loď poháněl sice motor, ale velikostí se podobala. Docela autentickou loď jsme si mohli prohlédnout v muzeu Lodě, kde je restaurovaná bárka opravdu z dob Ježíšových. Když ji před asi dvaceti lety při velikém odlivu na břehu jezera objevili, měli židovští odborníci a vědci z Izraele i celého světa čas jenom do přílivu, aby vymysleli, jak šetrně vzácné trosky přes dva tisíce let staré, zakonzervovat a vyzdvihnout. Přišli na ten unikátní způsob včas, a pak okolo postavili muzeum. Ještě ovšem trvalo několik let, než postupně opatrně loď restaurovali a mohla se objevit na veřejnosti. Dnes je to výletní místo pro celý Izrael a množství školních i rodinných výprav se střídá s turistickými. Izrael je země vykopávek. Prý stačí někde odkrýt půdu a hnedle se může bátat a vykopávat! Mnoho míst bylo takto objeveno, zmapováno a opět zakryto, protože není v silách této zemičky jenom odkrývat historii, jakkoliv zajímavou. Vykopávky a průzkum ale probíhají na mnohých místech a stále to není u konce. Jedno místo hned vedle našeho kempu objevili před deseti lety při přípravě základů pro supermarket. Závažnost objevu ale nedovolila stavbu, a začaly odkrývací práce. Zjistilo se, že jde o zbytky starověkého města Magdaly s dosti zachovalou synagogou, ve které skoro prokazatelně kázal Ježíš. Dochovaly se i malby částí zdí a „Bína“, což je podstavec ve tvaru chrámu, na který se pokládá Tóra. Naštěstí se již na nově objevených památkách nestaví kostely, a tak je synagoga zakrytá jen dřevěnou střechou a vše je dostupné. Moderní zajímavý kostel je vkusně postaven až opodál skoro u jezera. Jeho oltář je v podobě lodi. Veliké okno s výhledem na jezero evokuje, že loď opravdu pluje.

Na poslední den pobytu se zájezdem s ICEJ jsme jeli do Jeruzaléma. Cestou jsme se stavěli podívat na Údolí smrti, o kterém se píše v Bibli v příběhu o milosrdném Samaritanovi. Do údolí, které vede pouští, jsme

se dívali z kopce blízko Jeruzaléma. Stezka, dlouhá asi třicet kilometrů, vede z Jericha do Jeruzaléma. Bez pomoci se ten, komu by došla voda, do cíle nedostane. Vedro překračuje čtyřicet stupňů. Tam jsme se poprvé

zblízka setkali s beduíny, kteří žijí na této poušti v jeskyních a stanech, nebo boudách. I když jim tato půda nepatří, chtějí tu žít, a proto sem vláda nechá dovážet v cisternách pitnou vodu, a pro děti jezdí autobus, který je vozí do škol v Jeruzalémě.

V Jeruzalémě jsme dojeli s autobusy na Olivetskou horu, se které je krásný výhled na celé město. Byt tady a vidět to, co doteď jenom z obrázků, bylo skvělé! Radovali jsme se a jásali a fotili se. Pak jsme definitivně opustili autobus, když nás vysadil u Damašské brány u Starého města, a šli jsme se podívat na Ježíšův hrob do Josefovy zahrady. Hrob je jeden z několika, které se udávají jako ty pravé, ale tady, za branami města, je

to místo nejpravděpodobnější. Lebka, neboli Golgota, podle které se má místo nazývat, je tady blízko ve skále vidět. Není již celá, protože u ní bylo postaveno (tady ve východní části Jeruzaléma – tedy spravované Araby) autobusové nádraží a část lebky ve skále zničena. Mrkli jsme do hrobu, prošli se po zhradě a hurá za hradby do Starého Města! Prodrali jsme se nesmírně hlučným a špinavým tržištěm a vešli Damašskou branou. My tedy ne, já s Jardou jsme se s ostatními rozloučili a nastoupili do taxíku a jeli se ubytovat, abychom tady v Jeruzalémě ještě zůstali dalších deset dní! Bydleli jsme v centru města, čtvrt hodiny chůze od Jaffské brány starého města u přátel naší dcery v malém domku.

Na zahradě rostl citronovník, granátjabloň a oliva. Zastiňovaly tak prostor pro stůl a záhony plné květin a bylin. Vše se samo zalévalo několikrát denně důmyslným izraelským zavlažovacím systémem, který se používá všude tam, kde se v Izraeli cokoliv zelená. Po deseti dnech stanování ve vedru v galilejském táboře jsme se v chladivém domě s koupelnou a se stinnou zahrádkou cítili jako v ráji!

Jeruzalém leží v kopcích a dům byl na kopci, což přinášelo i příjemný vánek a pak, cestou do města, i úchvatný výhled! Bůh nám opravdu moc poželhal! Každé ráno jsme vyráželi do města, nejprve několik dní za hradby Starého Města. Po nich jsme se i procházeli skoro dokola – jen východní část, pod arabskou samosprávou, to neumožňovala. Kromě rozhledu jsme nakoukli do jinak skrytého života jeruzalémčanů.

Pokračování zase někdy příště, Nanda

● ZE SVĚTA

Migrace a islám – otázky a odpovědi

Přítel a věrný čtenář mi poslal několik otázek. A jelikož v současné době jezdím po naší vlasti a hovořím často o naší migrační krizi, mohu konstatovat, že jeho

otázky skutečně nejsou jen jeho, ale že si je kladou mnozí lidé nejrůznějšího věku a nejrůznějších povolání. Možná si je kladete i vy.

1) Zajímalo by mě, kdo (dle tvého mínění) nese zodpovědnost za to, že islamisté trvale dnes ohrožují obyvatele Evropy (Madrid, Londýn, Paříž).

Musíme rozlišit, o jaké odpovědnosti mluvíme. Pokud mluvíme o trestní odpovědnosti, pak tu nesou pachatelé zločinů, jejich pomahači a ti, kdo je k teroristickým činům navádějí. Trestní odpovědnost nenesou ti, kdo

s těmito činy sympatizují (jedná se například o 6 % britských muslimů), pokud tyto sympatie nesdílejí veřejně.

Pokud se ptáme na politickou odpovědnost, pak tu nesou politici, kteří podcenili nebezpečí islamismu. Hodně vzdáleně a hodně nepřímě ji neseme i my, kteří jsme vítali volný pohyb osob v rámci schengenského prostoru. Je evidentní, že kdyby tento pohyb tak volný nebyl, měli by to teroristé o něco těžší. Otázka ovšem je, zda tuto odpovědnost na sebe chceme vzít, či nikoli. Já volný pohyb osob vítám a je mi líto, že se Schengen hrouští. Začal se hroustit v okamžiku, kdy Řekové povolili migrantům vstup z Řecka na území sousední Makedonie. Neplatí-li pravidla a neplatili ochrana vnějších hranic schengenského prostoru, pak už se Schengen zhroutil. Zatím nevíme, kde se toto hroucení zastaví.

● ZE SVĚTA

Za to, co se děje v uprchlických střediscích v Německu, ovšem nese politickou odpovědnost jednoznačně Angela Merkelová. Za to, že polovička „nezletilých“ (ehm, některým z nich může být hodně přes dvacet), kteří přicházejí do Švédska, se ihned ztratí, může švédská vláda.

2) Zajímalo by mě, jestli si myslíš, že i ČR je v nebezpečí islamizace. Pokud ano – kdo nebo co jí pomáhá, kdo nebo co jí brání.

Bezprostřední nebezpečí islamizace nehrozí. A čím bude situace v západní Evropě, zejména v Německu, vyhrcořenější, tím méně bude pravděpodobná islamizace v naší zemi. Donedávna se mělo za to, že vysoká míra porodnosti v muslimských státech a v muslimských komunitách v Evropě povede k „demografickému vítězství“. Nicméně v posledních dvaceti letech křivka natality v těchto zemích a komunitách prudce klesala – dokonce ještě rychleji, než klesala o pár desetiletí dříve v Evropě.

Naše obyvatelstvo se přílivu muslimů obává, a já se tomu nedivím. Lidé prostě nechťejí, aby se tady dalo to, co se teď děje ve Francii nebo v Belgii.

Argument, že se bojí něčeho, co neznají, je úsměvný. Vždy je lepší se poučit z cizích chyb, než je opakovat, abychom se pak poučili z vlastních.

Vadí mi ovšem nenávisť k muslimům. Já je považuji za lidi zajaté ošklivou ideologií; nepovažuji je primárně za nepřátele. Pokud bychom muslimy nenáviděli, byli bychom na tom brzy stejně jako oni.

3) Souvisí nebo nesouvisí teror v Evropě s migrací muslimů? Přesněji, byl by (dle tvého mínění) islámský teror Evropě, kdyby zde nebyla muslimská komunita tak početná? Ano nebo ne?

Teror v Evropě s migrací muslimů nepochybně souvisí, nicméně musíme rozlišovat kauzalitu a korelaci. Rozhodně neplatí, že je v evropských zemích početná muslimská komunita, protože tam dochází k teroristickým činům. Neplatí to ovšem ani obráceně: Jistě si dovedeme představit existenci muslimských komunit v Evropě, aniž by v hostitelských zemích docházelo k teroru. Nicméně korelace tady je – můžeme zhruba říci, že je přímá úměra mezi velikostí muslimské komunity a nebezpečím teroristických útoků. V řadě zemí k teroristickým útokům nedochází, protože v nich není muslimská komunita. K těmto útokům pochopitelně dochází zejména v zemích, kde je tato komunita početná. Jde ale spíše o korelaci než o kauzalitu. Už dlouho říkám, že nebezpečí teroristických útoků je věc statistiky, nikoli toho, co si o islámu nebo muslimech myslíme my.

4) Co máme my (dle tvého soudu) dnes dělat? Tady mám na mysli mě, mého souseda, mého kamaráda, mé příbuzné.

Nemyslím si, že se dnes od nás vyžaduje nějaká akce. Základní rada: Chovejme se slušně. Dodržujme zákony a trvejme na tom, aby je dodržovali všichni. Snažme se pomáhat těm, kdo jsou skutečně v nouzi (ne tedy těm, kteří to o sobě jen říkají). Poznáváme islám. A buďme ostražití.

5) Je islám (jako učení) zlo nebo dobro? (Touto otázkou se neptám na muslimy. Jestli jsou hodní – zlí, bratři – nepřátelé, jedni takoví – druhí makoví). Otázka se týká pouze Islámu a jeho zakladatele. Ničeho jiného.

Islám je zlo. Vznikl jako dobyvačná ideologie a jeho násilnická povaha se v různých dobách vynořovala stále znova. Islám ovšem může mít i relativně klidnou podobu; žádná společnost totiž nemůže dlouhodobě fungovat jen na základě násilí. Pokud se „probudí“ křesťan, stane se horlivým následovníkem Krista, který nás učí, abychom milovali své nepřátele. Pokud se „probudí“ muslim, začne svou víru šířit násilím – tak, jak ho to učí jeho Prorok. Bohužel zřejmě platí, že umírněný muslim je vlašný muslim. A nezapomínejme, že první, koho horlivý muslim začne pronásledovat, jsou vlašní muslimové.

Dan Drápal, 30. listopadu 2015

● JAK JSEM TO PROŽIL

Vzhůru za dobrodružstvím

Přečtěte si krátké uvítání do Benova světa a jak si žije. Jaké to vlastně je na rok odjet do Ameriky. Jaké to je se najednou spoléhat jen na sebe a na Boha, hlavně na něj. A co všechno u toho zažije. Stručné shrnutí toho, co můžete zjistit, ale jen stručné, nejlepší části zůstaly překvapením, tak čtěte:

Ahoj moji milí!

Pomalů se vzpomínám z počátečních kulturních šoků a začínám pronikat do toho, jaký to je být v Americe a užívat si kulturní záležitosti. Se školním rokem přišel podzim a s podzimem lovecká sezóna, tak jsem byl dnes poprvé za život lovit. Ne sice že bych lovil já sám, ale naháněl jsem jeleny střelcům, pak byl s jedním chlapíkem na číhané a stahoval srnce z kůže. Ota Pavel promíne. Jediné co mi chybí, co jsem dnes nedělal, je to, čemu tady říkají „gutting“ – vyvrhování. Když dneska jednoho ulovili, museli jsme to, kde lovili, obejít a objet, a než jsme se tam dostali, byl jelen již vyvrhnut – musí se to co nejrychleji, prý aby moč, bobky a krev nepronikly do zbytku masa, a tak ho neznehodnotily. Mají tady další loveckou sezonu na jaře (což mi sice přijde jako barbarství, a určitě jsem proti lovu srn, když mají mladé) a tak si možná udělám zdejší lovecký průkaz a pifnu tady nějakého krocana.

Nicméně rekreační lov, jak by to, co oni

tady dělají, nazvali, neschvalují, pokud to vyloženo není potřeba. Možná jsem ještě děcko, možná prostě měkej, ale Leo Popper měl s těma očima celkem pravdu. Nicméně, tady je srdců tolik, že je potřeba je lovit, jinak se přemnoží. Už takhle způsobují kupu dopravních nehod, tak chápu, že se to musí regulovat. Ale i tak bych těm zvířatům prokázal víc úcty, než jim tu dávají ti lovci.

Ale chtěl jsem to zažít hlavně z jednoho důvodu, a sice toho, abych se byl schopen za jakýchkoliv okolností postarat o ty, jež mi Bůh dává. Možná vám to nedává moc smyslu, v našem bezpečném a civilizovaném světě, ale nu což. Přinejmenším to není na škodu. A až někomu ze sboru chcípne kráva, tak mě zavolejte a já vám ji vyvrhnu ☺.

Děkuju Bohu za každou zkušenost, kterou se tu učím, za každou minutu, co mohu růst, za každou novou informaci, již můžu nasát, a poprvé v životě lituji, že už nechodím do školy. (Rodiče si teď možná říkají: „hele, začíná to chápat“ a děti: „nechápu, jak tohle

může říct“, ale čím dál víc si uvědomuji, jak důležité je se učit dokud můžeme, a že je to dar od Boha. Nejde snad o známky a prospěch, jde o to, jestli se o sebe dokážete postarat. A možná spíš: jestli věříte Bohu, že on se postará. To je vždy nejdůležitější zkouška.)

Proto, kdokoliv tohle čte, zkuste strávit rok v cizině, až přijde váš čas. Zkuste jaké to je být někde sám a mít jen Boha, na kterého můžete spoléhat. A kamkoliv půjdete, neste tam dobré jméno našeho lidu a naší krásné země uprostřed Evropy. Těším se na vás a doufám, že vám Bůh dá více než mě.

Ben Drápal, 13. 12. 2015

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Na Vrchol

Film v režii Johna Schmidta z roku 2002 je příběhem dvou přátel zcela rozdílných povah. Derrick Williams (Jason George) patří do kategorie sólových lezců, protože jen tak může světu i sobě dokázat své kvality. Extrémní výstupy určené spíše pro menší expedice bravurně zvládá vždy sám, bez jakékoli podpory. Svět miluje takového hrdiny a Derrickova popularita stoupá. Jeho pravým opakem je Michael Harris (Ned Vaughn), který je také skvělý horolezec. Není však ochoten riskovat za každou cenu. Do skal vyráží vždy jen s přáteli, aby mohli být v případě potřeby sobě navzájem oporou. Neváhá zatížit své zavazadlo něčím navíc, co by mohlo jemu, nebo spolulezcům v případě nouze pomoci.

Tyto dva protiklady se na chvíli dají náhodně dohromady při záchraně v horách uvízlého turistu. Přestože i při takové akci se Derrick projevuje jako sólista, je nucený, snad poprvé v životě, s někým alespoň nějak spolupracovat.

Otec zachráněného je významný a velmi bohatý podnikatel a oběma nabídne financování jejich společného životního snu: Zdolání jedné z nejnebezpečnějších hor světa.

Podmínku má ale pro Derricka zpočátku nepřijatelnou. Musí výstup podstoupit společně s Michaelem jako tým, neboť akci hodlá využít pro reklamní účely a on ve svém

podniku nepodporuje sólovou práci. Oba lezci se pustí do tvrdého tréninku a přes některé nehody se začínají velmi dobře sebrávat.

Po delší době malá expedice za mohutné reklamní kampaně konečně vyrazí na cestu.

Podle plánu dorazí do základního tábora, ze kterého už postupuje jen Michael s Derrickem. Brzy se octnou v takzvané zóně smrti, kde začíná nejnebezpečnější část celého výstupu.

Film Na vrchol, není žádným velkofilmem. Křesťanské filmy většinou dost bojují s rozpočtem a je to znát i zde. Záchranná akce téměř hned na počátku, ale diváka šikovně zaháčkuje a ten následující hodinu a půl sleduje sice jednoduchý, ale přesto dramatický snímek s pěknými záběry z hor a skalních stěn. Příběh rychle a v mnoha ohledech předvídatelně směřuje k cíli. Já jsem ho shlédl s chutí a nejen proto, že jsem sám po skalách kdysi také lezl.

Jak už ale bývá zvykem, filmy, kde se vytáhne Bible i jen na malou chvilinku, mají dost rozporuplné hodnocení. Přesto má na ČSFD pěkných 64 %.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

Nabízím malý, zařízený pokoj s internet. připojením v čtyřpokojovém bytě na Černém Mostě. Cena-4 000 Kč, tel: 778 733 051.

AGLOW
INTERNATIONAL

22. 1. 2016 od 18:00

mluvčí Yinka Akinyemi

Soukenická 15,

Praha 1, v přízemí v „Kavárně“.

Islám v kostce

- Existuje radikální islám?
- Co je pravý islám?
- Máme doufat v islámskou reformaci?

Přijďte na otevřenou skupinku, v rámci které bude přednáška na výše uvedené téma.

Prostory regionu Jih, Budějovická 9,
1. patro vpravo, www.prahajih.cz

Datum a čas: 28. 1. 2016, 18:30

Přednáší: Matouš Zoubek

Organizátor: Křesťanské společenství
Praha, region Jih

Zvítězit v boji o čistotu

křesťané
a zdravý vztah k sexu

Hlavní řečník:
James Cecy (USA)

inspirující kazatel
a zkušený poradce,
úspěšný autor knih

5.–6. února 2016, Praha,
modlitebna CB Praha 1, Soukenická 15

- Obnova čistoty
- Porozumět Božímu plánu pro sex a manželství
- Jak chránit svou mysl a své tělo
- Jak jednat s lidmi opačného pohlaví

Seminář pořádá Křesťanská misijní společnost.
Bližší informace na druhé straně tohoto letáku
a na <http://cistota.kmspraha.cz>

**WINTER
ENGLISH CAMP**
27.2. - 5.3. 2016

collision

angličtina
sporty
večerní křesťanské programy

do 27.2. 3500 Kč
do 31.12. 3300 Kč

Pension pod Vlekem, Janov n. Nisou
Pořádá Mládež Křesťanského společenství.
Přihlašovat se můžete na adrese
www.mladezpraha.kaes.cz/englishcamp

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Koncert skupiny
10.1. 18:00
Ortenovo náměstí 34,
škola TGM
MLADÍ S KRISTEM
+ křest CD Život s Ním
Jako host vystoupí
MICHAELA H
vstup zdarma

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

OD 7. 1. 2016

**Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelská
atmosféra, možnost dotazů a osobních rozhovorů.**

Kdy: 7. 1. – 7. 4. 2016
vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka
Vstup zdarma

Přednášejí: Tomáš Dittrich, Martin Šindelář
a David Ptáček

Chvály: Jiří Bešta

2016

Křesťanské
společenství
Praha

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

1)	7. 1.	Ze smrti do života
2)	14. 1.	Nový život, křest
3)	21. 1.	Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
4)	28. 1.	Bible – Boží slovo
5)	4. 2.	Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
6)	11. 2.	Naplnění svatým Duchem
7)	18. 2.	Každý den s Bohem
8)	25. 2.	Modlitba
9)	3. 3.	Odpuštění
10)	10. 3.	Uzdravení z nemoci
11)	17. 3.	Osvobození od hříchů minulosti
12)	24. 3.	Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
13)	31. 3.	Co je to církev?
14)	7. 4.	Pán Ježíš přijde znovu

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

3. 1.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.

Chvály: Hudební skupina WVision pod vedením Jiřího Jelínka

Kázání: Lubomír Ondráček – Když nepůjdeš Ty, nepůjdu ani já aneb co se dá naučit od Mojžíše?

7. 2.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.

Chvály: Hudební skupina Mladí s Kristem pod vedením Davida Bukáčka

Kázání: James Cecy – Boží plán pro svatost je dobrý

11. 1.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

19. 3.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

SBOROVÝ PŮST 4. – 24. 1. 2016

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.

Počet členů: 17/6/6

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Od 10. 1. 2016 se budeme scházet na adrese: International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1

Počet členů: 89/14/26

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14

Počet členů: 53/7/29

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15

Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 19/5/1

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na ksp Praha.cz/jihovychod/

Počet členů: 31/2/20

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově

Počet členů: 74/6/18

Výstup: Ilona Votavová, Darina Vávrová

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 88/21/23

Vstup: Korina Lucie Magdalena Podehradská

Úmrtí: Eva Kulhánková (+13. 11.)

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal,

Petr Žůna, Jirka Bukovský

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 44/7/17

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8

Modlitební: 4.1. od 18:30 v rámci Aliančního modlitebního týdne v CB Soukenická 15

Počet členů: 91/15/33

SBOR

KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

*Příští číslo vyjde
v neděli
7. 2. 2016*